

Balta patiesība

KARUSELIS IR BĪSTAMS

Skolas pārstāve piekodina ļoti uzmanīties ar karuseli, pie kura jāturas ar paceltām rokām. Šo karuseli drīkst izmantot tikai tie, kas tajā paši var ieķerties. Tie, kam jālec vai jālūdz, lai kāds palīdz pieķerties, karuseli izmantot nedrīkst. Diemžēl pēdējā laikā karuselis ir sabojājis šo vasaru vairākiem Zasas bērniem.

ATTĀLINĀTI, BET PAMATĪGI

Vairāki cilvēki, kas bija pieteikušies Krūmiņu vadītājam ievirzēm, no tām atteicās, jo Vīriešu spēka un Sieviešu spēka apvienotā ievirze Dzimtas spēks notiek attālināti. Tie, kas tajā šodien bija, pārliecinājās, ka viss notiek tikpat kā klātienē – esot ļoti, ļoti labi. Un dodieties arī tie, kam aizsāks kāds roku darbs – te var klausīties un šūt vienlaikus. Tikpat labi šodien esot gājis arī Ģimeņu seminārā – viss notiek pamatīgi, lai arī attālināti.

PALĪDZAM UKRAINAI

3x3 Mālpils saziedojusi Ukrainas atbalstam 352,14 eiro, no kuriem 56 eiro – no depozīta pudelēm. Pa šo naudu iegādāti: konservi 13 kg, Snickers 136 gab., higiēniskās paketes 620 gab., tamponi 20 iepakojumi, ikdienas ieliktniņi 10 iepakojumi, zobu pasta 24 gab., roku krēms 12 gab., ziepes 20 gab., dezodorants 12 gab., mitrās salvetes 12 iepakojumi. Neizsakāmi liels paldies katram, kas ziedoja! Kopā esam palīdzējuši ukraiņiem gan Latvijā, gan Ukrainā.

DABISKA EĻĻA PRET ODIEM

Visiem, kuriem traucē odi, mušas un citi uzmācīgi knišļi, ir iespēja iegādāties pilnīgi dabisku no ēteriskajām eļļām gatavotu pret kukaiņu līdzekli. To gatavojusi ievirzes *Ceļojums ēterisko eļļu pasaulē* vadītāja Ieva Mauriņa. Līdzekli var atrast Info centrā, un tas maksā 8 eiro.

Mīlie. Labie. Baltie

Balta skola. Sarkanbalti sarkans karogs. Valsts himna. Goda solis. 3x3 Zasas saiets ir atklāts.

Šis ir 61. Latvijas 3x3 saiets. Un pirmais, kura atklāšanā klātienē nebija klāt Līgas Ruperte un Inese Krūmiņa. „Novēlu labu laiku un labus ļaudis,” attālināti teica Līga, ar baltu cerību solot tikties nākamgad. Tikmēr Inese savā uzrunā mudināja no pelēkajiem latviešiem, kā mēdzam sevi saukt, nedēļas laikā pārtapt par baltajiem latviešiem ar jauniem apvāršņiem un emocijām. „Paldies, ka esat tur,” teica Inese.

„Nākam visi tuvāk, mani mīlie, labie, baltie,” saieta atklāšanas pasākumā mudināja tā vadītāja Ilze Cekule, vēl un vēlreiz atgādinot, cik ļoti, ļoti viņa mūs visus te gaidījusi. „Šis ir mūsu desmitais saiets, un mēs tajā esam līdz ausīm,” tā Ilze.

Kā Rīga nekad nav gatava, tā arī Zasa nekad nav gatava – tā saieta mītnes vietu raksturoja Jēkabpils novada domes priekšsēdētāja vietnieks Aivars Vanags, mudinot visus sabraukušos iepazīt vietējos cilvēkus, leģendas un vidi. „Leposimies ar to, ka esam latvieši un teiksim viens otram labus vārdus,” atgādināja

Zasas vidusskolas direktore Arnita Pore, priecādamās, ka arī skolas krāsa pielāgota saieta tēmai – balts.

Saieta goda soli ieskandināja 3x3 saieta muzikanti Julgī Stalte, Ēriks Zeps, Ingus Grīnbergs, Lelū Stalte un Anna Kī Paegle. Simtkārt pateicām labdien, simtkārt pasmaidījām un simtkārt priecājāmies, ka no svētdienas līdz svētdienai esam tieši te. „Lai jums balti,” visiem, kas satikušies Zasā, vēlēja Ilze.

Lolita

Ko darīsim rīt?

OTRDIENA, 26. JŪLIJS

8.00–9.00 Rīta vingrošana (pulcēšanās pie skolas ieejas)

9.00–9.30 Brokastis (Pagasta namā)

9.40–10.00 Dienas tēma, rīta TV (Tautas nama zālē)

10.10–12.45 Rīta ievirzes

13.00–14 Pusdienas (Pagasta namā)

14.00–18.45 Ekskursijas (pulcēšanās stāvvietā pie Tautas nama)

19.00–19.45 Vakariņas (ekskursiju gala maršrutos)

20.00–21.15 Sadejošanās vakars (Tautas namā)

Pēc sadejošanās – Vakara dziesma, Vakara pasaciņa

21.30–23.00 Danči ģimenēm, nīkšana (Tautas namā)

23.00 – Beigsies, kad beigsies! (Tautas namā, nīkst tie, kam pāri 14)

PAR EKSKURSIJĀM

Ja kāds vēl nav pierakstījis uz ekskursiju – pēdējais brīdis to izdarīt. Saraksti skolas vestibilā. Pierakstīties var līdz svītrai – tad konkrētais maršruts ir pilns.

Uz ekskursijām plkst.14.00 pulcējamies stāvvietā pie Tautas nama. Braucam piecos maršrutos:

1. Dienvidsusēja; 2. Aknīste;
3. Sēlijas pakalni; 4. Sēlijas pļavas;
5. Jēkabpils.

Maršrutā Nr. 4 paņemiet līdzī skaidru naudiņu, ja gribēsiet nopirkt Sēlijas pļavu veltes.

Maršrutā Nr. 5 paņemiet līdzī peldkostīmu, būs iespēja nopeldēties.

JUBILĀRI

Svētdien, **24. jūlijā**, dzimšanas dienu svinēja Ansis Grasmanis.

Šodien, **25. jūlijā**, vārdadienu svin Juris Jēkabs Tomašūns, Jēkabs Staris.

Rīt, **26. jūlijā** dzimšanas dienu svinēs Rūdolfs Zagorskis, bet vārdadienu – Ance Zvejniece, Anna Lisa Krūmiņa, Anna Šmite, Anna Tēta, Anna Ki Paegle un Gerda Anna Grūtupa.

Kovida korekcijas

Vispirms uztaisiet testu, tikai tad apskausieties un bučosieties! Tādus jaunus noteikumus ievieš kovid. Zasas 3x3 saietā tiek darīts viss, lai aptītu vīrusu ap pirkstu un parādītu, ka te mums ir balta teikšana.

Divus gadus 3x3 saieti nenotika kovida pandēmijas dēļ. Šogad beidzot tiekamies klātienē, bet tā gluži nav, ka kovid iet ar likumu. Diemžēl pēc Mālpils 3x3 saieta ar vīrusu saslima vairāki dalībnieki un arī ieviržu vadītāji, kam vajadzēja būt arī Zasas saietā, un tas ievieša vairākas korekcijas. Eduarda Krūmiņa iecerētā ievirze *Es esmu bagāts, man pieder viss* tika atcelta. Ineses Krūmiņas ievirze *Sievietes spēks* un Jāņa Ata Krūmiņa ievirze *Vīriešu spēks* tika apvienota vienā ievirzē *Dzimtas spēks* un nedēļas sākumā notiks attālināti. Tāpat pilnībā attālināti notiks arī *Ģimeņu seminārs* Māras Tupeses un Līgas Rupertes vadībā. Mālpils saietā šī ievirze notika daļēji attālināti – Māra bija saietā, Līga ievirzē piedalījās attālināti.

Lai maksimāli nodrošinātu saieta dalībnieku drošību, visiem izdalīja kovid testus. 3x3 leģenda Uldis Silīņš, kā saka, zaudēja testēšanās nevainību – viņš Zasas 3x3 piedzīvoja savu pirmo kovid testu. Tie, kas no Rīgas brauca ar autobusu, testējās pie Dailes teātra vēl pirms došanās ceļā, pārējie – ieradoties uz reģistrēšanos. No visiem testiem viens izrādījās pozitīvs. Diemžēl Zasas saiets šim cilvēkam gāja secen, bet – gan Dievs atdaris citu vasariņu. Saieta vadība aicina būt ļoti, ļoti atbildīgiem: ja sajūties kaut mazliet aizdomīgi, sazinies ar saieta mediķi. Ieviržu vadītāju sapulcē Ako stingri atgādināja: ja kāds ievirzes vadītājs mana dalībniekus, kas šņaukājas, klepo un izskatās apslīmis, ir jāsaka – klau, draugs, vai tev viss labi? Un jāziņo saieta vadībai.

Kā stāsta saieta vadītājs Lauris, kovid testi ap saieta vidu visiem dalībniekiem būs jāveic vēlreiz. Tos izdalīs vakarā, lai no rīta rāmi lēnām var pārbaudīties un mierīgu sirdi turpināt būt Zasā.

Odiridirallā iepazīšanās

Katram pa īpašam pantiņam, auduma maisiņam un tajā – Zasas saieta krekliņš. Tādu uzmundrinājumu Iepazīšanās vakarā saņēma visi ieviržu vadītāji.

Tik dziesmots Iepazīšanās vakars ar neskaitāmiem odiridirallā sen nebija pieredzēts! Dziesmā izdziedāja gan saieta noteikumus (piemēram, uzrunāt ar tu, nekavēt ievirzes un iet uz dančiem), gan pieteica ieviržu vadītājus. Vakara vadītājs Ansis burbuļoja kā balts katliņš, un ieviržu vadītāji piemeta pa pagālei. „Nekādi vārguļi to neizturēs,” par savu ievirzi teica *Baltās keramikas* vadītāja Anda. Tīkmēr Pēteris uz savu *Teātra ievirzi* aicināja visus tētus un mammas, ko citur met ārā – gan katrā atradis kādu talantu. Pēc ievirzes *Balta laiva slīd* vadītāju uzrunas Julģi uzšķīla spožu saukli: „Katram savu Ričardu!” Tas par to, ka Ričards tik garš – ar tādu ne pārāk dziļos ūdeņos droši laivot. Tīkmēr Jolanta un Ako pārbaudīja, vai viņu vadītajai ievirzei *Bez Tabu jeb kā būt ar agresiju sevi un citos* pieteikušies visi, kam uz to bija jānāk. Vilku mācībai

Vakara iesākumā publiku iesildīja bērni, zīmējot virpuļus ar krāsainajām lentītēm.

iedrošināja Juris, teikdams, ka, mežā iedami un no tā iznākdami, vilcēni parasti mazumā neiet, un arī nevairojas. Tikām Agrita, aicinādama uz *Seno apavu darināšanu*, uzsvēra, ka šajā saietā tiks darinātas sēļu pastalas – tādas, kādas viņa noskatījusi Krustpils muzejā.

Uh, cik daudz darbu šonedēļ – cits diskutēs politikā, cits baltiem zirgiem jās vai baltām laivām slīdēs, cits bērnam kreklu šūdinās, godu ēdienus sutinās, baltu alu vārīs un baltos prātus lauzīs. Ko kurš nedēļas ritumā būs iemācījis un iemācījies, redzēsim sestdien, kad pievakarē visi gatavie vai pusgatavie darbi dižosies izstādē un, protams, nedēļas veikumu vērosim arī Noslēguma vakara koncertā.

Lolita

Vienīgais dalībnieks no Krievijas

Leonīds Kotovičs šurp braucis no Maskavas, vairāk nekā 20 stundas. Leonīds atbraucis uz Rīgu, lai saņemtu jaunu Latvijas pilsoņa pasi. Neiztrūkstoša Latvijas apciemoja sastāvdaļa ir 3x3. Viņš Latvijas 3x3 piedalās jau kopš 2000. gadu sākuma un bija noilgojies kā visi, jo kovidā dēļ satikties nevarēja.

Leonīdam ir Latvijas pilsoņa pase, tādēļ atbraukt no Krievijas arī šajos apstākļos nebijis sarežģīti. Bet atbraukt vajadzējis, jo, kā saka Leonīds, ir jāapciemo radīņi Rīgā, kas ir jau cienījamā vecumā.

Leonīds klausās Latvijas ziņas, sazinās ar radiem Rīgā, un ir informēts, kas un kā notiek.

Ar tiem, kas domā citādi, nestrīdas, bet caur humoru pasaka savu viedokli. Pārsteigusi krievu valoda Rīgas ielās – kopš iepriekšējās ciemošanās Latvijā tā skanot daudz biežāk.

Vecpiebaldzēni, kas šonedēļ ir zasiēši

Vinetai un Uldim Radziņiem balti pirmām kārtām ir mākoņi – augsti, skaisti, diženi. Viņi ir no Vecpiebalgas, kur sniega baltums ir visilgāk. Tā viņi sacīja šorīt, rīta jundā uzrunājot nometniekus un aicinot nodziedāt *Div' pļaviņas*, jo tas ir stāsts par baltu kreklu tautietim.

Uz Radziņu vārda kartēm rakstīts – Zasa. Šonedēļ viņi ir šejienieši, jo šeit ir Vinetas tēva dzimtene, viņas sakņu zeme. Nakšņo viņi dzimtas senajās mājās, kur saimnieko brālēna ģimene, un arī Zanbergu ģimene ir 3x3.

Radziņiem šī ir viņu ceturtnā 3x3. Trīs iepriekšējās viņi bijuši darītāji, šoreiz pirmoreiz izbauda 3x3 kā dalībnieki. Pirmā bija Rūjiena, kurā Vineta, augstas raudzes dārza dizainere, vadīja dārza veidošanas ievirzi. Pirmā 3x3 ir kā pirmā mīlestība – mājās atgriezušies *dažus centimetrus virs zemes*. Kad 3x3 bija Vecpiebalgā, pašsaprotami, viņi kā vietējie bija darba grupā. Nu beidzot viņi ir atbraukuši noķert 3x3 dalībnieku sajūtu. Un arī sēļu sajūtu. Kādas pirmās sajūtas? Vineta saka – pēc ieviržu vadītāju uzrunām iepazīšanās vakarā sapratusi – sēļi ir lepna un skarba tauta, tāpat kā kurzemieki un vidzemnieki, bet katram skarbums citādāks.

Karogu paceļ Bitinieku trīs paaudzes

Zasas 3x3 karogu pacēla Bitinieku ģimene – Daiga Bitiniece ar meitām Lauru, Montu un Aneti, mazmeitiņām Trīni un Melisu un znotu Armandu. Lauras un Anetes otrās pusītes nevarēja būt šeit, jo viņi ir zemessargi, un zemessargiem šobrīd pirmajā vietā ir mācības.

Daigas un Alda Bitinieku ģimene ir piecreiz nolaidusi nometnes karogu, jo piecreiz ir bijuši nākamo nometņu rīkotāji. Tāds ir viņu kopīgais devums 3x3. Tādēļ meitas saka – pietrūka tētis blakus pie karoga. 3x3 bija viņa sirdslīdētā. Šī ir pirmā nometne, kopš Aldis devies mūžībā. Daigai un meitām sirds iesmēdzās, arī skatot Montas un Armanda veidoto filmu par 3x3, jo Aldis tur – kā arvien smaidīgs blakus Daigai.

Bet Daiga tomēr domā pozitīvi – viņa turpina darboties 3x3 padomē, nākamgad strādās arī 3x3 avīzē. Daigai ir prieks, ka viņi 3x3 ir jau trīs paaudzes, meitas ir 3x3 un viņu vīrieši arī, un mazmeitiņām te patīk. Laura un Monta saka – kādā brīdī bijušas šaubas, vai braukt, vai nebūs pārāk smagi bez tēta. Taču ir priecīgas, ka atbrauca, ka ir kopā un šeit. Viss turpinās. Jo 3x3 nekad nav beigas, tas ir turpinājums.

Rasma

Ilze un Lauris. Ļoti personīgi

Lūk, daži atklāti stāsti par Zasas 3x3 saieta vadītājiem.

Septiņi. „Kad kāds jautā, cik mums ir bērnu, es vienmēr atbildu, ka man ir četri bērni, Ilzei trīs, tātad kopā – septiņi,” saka Lauris. Kad pirms divdesmit deviņiem gadiem Ilze un Lauris ar savu draugu starpniecību iepazinās, viņi abi bija citās attiecībās. Turklāt Laurim bija maza meitiņa, kuru viņi abi kopā ar Ilzi pēc tam uzaudzina. Tagad Lorijai ir 30 gadi, viņa dzīvo un strādā Anglijā.

Šitais? Kas Laurim Ilzē iepatikās, viņš vairs neatceras, bet drīz pēc iepazīšanās viņš teica: „Tu būsi mana sieva!” Ilze nodomājusi – kā tad, kā tad, ceri vien: „Lauris man sākumā ļoti nepatika – ārprāts, es to izstāstīt nevaru! Teicu viņam: tu vispār ne tajā lauciņā esi iebriedis, te nekas nebūs – nekad. Viņš mani ilgi lenca. Tas bija ārprāts – no rīta līdz vakaram! Bet tad bija klikšķis – kaut kā viņš to dabūja gatavu.” Lauris saka: „Tas bija naktsklubā *Ola*. Ilze mēģināja no manis aizbēgt – muka prom, bet es viņu noķēru, pārmetu pār plecu un atnesu atpakaļ.” Lauris Ilzes mammai nepatika: „Šitais? Tas taču nav vīrietis! Ar tādu tu būsi nelaimīga!” Tagad Ilzes mammai Lauris ir gandrīz vai Dieva vietā.

Drošība. Lauris un Ilze apprecējās desmit gadus pēc iepazīšanās. „Mēs bijām alternatīvs pāris – Lauris bija panks ar grebeni, es neatkarīga dāma. Nebūs te nekādas precēšanās, neesam taču nekādi mietpilsoņi,” noskaņu atceras Ilze. Laulības reģistrēšanu abi uztvēra kā formalitāti, bet tajā brīdī tā bija nepieciešamība. Ilze smagi un ilgstoši slimoja un saprata: ja ar viņu notiks kas pavisam slikts, Lauri neielaidīs pat

slimnīcas palātā. „Precējāmie drošības sajūtai. Sapratu – ja nebūsim precējušies, var notikt tā, ka Lauris pēc tam paliek viens un uz ielas,” atceras Ilze.

Nesķirti. „Jau gadu mēs dzīvojam modernā ģimenes modelī,” saka Ilze, stingri noliedzot Laura skarbo vārdu, ka viņi dzīvo šķirti. Tāpēc precizēsim. Piecas dienas Ilze un Lauris dzīvo atsevišķi, divas kopā. Ilzei šķiet, ka šāda dzīve ir brīnišķīga – viņa jau vairāk nekā gadu dzīvo Jēkabpils novadā astoņus kilometrus no Zasas, kamēr Lauris ar bērniem, kā saka, nīkst uz lielpilsētas akmeņiem Rīgā. „Mēs esam absolūti bezatbildīga ģimenīte – neviens ne par ko neatbildam. Neviens no mums netaisa ēst, neviens nekārto māju, nemazgā traukus un drēbes. Mums tikai sanāk viss, kas mums sanāk. Varbūt reizēm ne tik ātri, kā gribētos, bet notiek,” saka Lauris. Stingri sadalītu mājas pienākumu viņiem patiešām nav – katrs dara to, ko tobrīd var izdarīt.

Lauki. Lauris jau gadu gadiem sapņoja par māju laukos: sak’, sieva, nopirksim govīs, nopirksim vistas, būsīm lauksaimnieki... Ilze uz to nekustināja ne pirkstu – nē, Lauri, nebūs! Nestaigāšu es ar kapli pa lauku! Tikām Lauris palika pie sava un sāka Ilzei ierādīt savus nolūkotus lauku īpašumus. „Viens grausts, otrs grausts, trešais grausts – nedzīvošu es tādos,” tā lauku māju izrādīšanu atceras Ilze. Tikām Lauris visiem stāstīja, ka viņam izvēlīga sieva – gribot māju par pieciem miljoniem. Galu galā bērni sāka pārmest – mamma, lauku mājas mums nav tikai tevis dēļ! „Tobrīd visi kopīgi sapratām: laukos tā pa istam mēs nedzīvosim, bet vietu, kur vasarā aizbraukt, mums tiešām vajag,” atceras Ilze.

Kultūraugi. Tobrīd Jēkabpils novadā tirgoja māju, un Cekuli brauca skatīties. „Turēju muti ciet, bet pa ceļam domāju – kādā ellē ratā mēs braucam jau divas stundas, nebūs taču arī te mums nekādas lauku mājas. Bet tad... izkāpām ārā, man aizrāvās elpa – un tagad mums ir lauku māja tepat pie Zasas,” stāsta Ilze. Sākumā braukuši papļaut to un šito, un Ilze pat iemācījās atšķirt bietes un burkānus no nezālēm: kultūraugi ir tie, kas aug smukās rindiņās, bet nezāles ir tās, kas aug izkaisīti – pa dobi krustu šķērsu.

Darbs. „Ilze visu mūžu ir teikusi, ka grib būt lauku kultūras nama direktore,” stāsta Lauris, Ilze nepiekrīt – viņa gribējusi būt tautas nama kundzīte. Kad nāca kovidā laiks un bērni attālināti varēja mācīties arī no Zasas, Cekulu dzīve vairāk sāka grozīties pa Sēlijas pusi. Jēkabpils novada dome izsludināja konkursu kultūras pārvaldes vadītāja amatam, Ilze atsaucās, uzvarēja konkursu un sāka strādāt. No 1. jūlija Ilze šajā amatā vairs nav – laiki un notikumi tā sagrozījās. Tikām Lauris, kā pats saka, taisa cilvēkiem silti – viņš ir apkures sistēmu izbūves meistars.

Limonāde. „Joprojām nesaprotu, kā diviem tik nepareiziem vecākiem var sanākt tik pareizi bērni,” saka Ilze. Lauris to pašu pasaka daudz sulīgākiem vārdiem: „Kapeika tā pati, gāzētā dzēriena automāts tas pats, bet limonāde katreiz citādāka.” Ako ir 25 gadi, viņš strādā krīžu centrā *Marta*. Mamma Ako raksturo kā ļoti sirdsgudru cilvēku – viņš ir savā vietā un laikā: „Bija laiks, kad Ako mācījās no manis, bet tagad es ar baudu mācos no viņa.”. Lotei ir 18 gadi un, kā saka mamma, viņas pareizā un atbildīgā meita beidzot sapratusi, ka dzīve ir jābauda, jo tā nesastāv tikai no darbu un atbildības kubiciņiem. Lote rudenī dosies brīvprātīgajā darbā uz Rumāniju. Elzai Hermīnei ir desmit gadi. „Viņa ir visu mūsu sajaukums. Skolotāji saka – Elza ir tik ļoti, ļoti skaidra,” saka Ilze.

Baltā. Lielākā runātāja mājās ir Ilze. „Dzīve ir mūsu pašu izvēle. Cilvēki var nedzīvot kopā, var dzīvot kopā nemīlot, bet daudz patīkamāk un gudrāk ir būt kopā un mīlēt,” saka Lauris. Bet visbalstākā viņam Ilze šķiet pirti.

Lolita

Tā mums klājas. Svētdiena bildēs

Saieta atklāšanas dienas rīts Zasā sākās ar lietu, bet jau ap pusdienlaiku saulīte pastūma mākoņus malā. Diena pagāja satiekoties, apskaujoties, iepazīstoties un apjaušot: mums te klāties labi!

Tā mēs pie Dailes teātra Eduardu ar veselu maišu covid testu satikām.

Tā mēs covid testus pašā Rīgas centrā taisījām. Visiem 24 braucējiem tests bija negatīvs.

Tā mēs atbraucām un sākām reģistrēties.

Tā mēs pirmās pusdienas ēdām. Karaliskas! Zupa, kartupeļi, karbonāde, vēl našķis pa virsu. Veseli ēduši!

Tā mēs jau kopš pirmajiem saieta mirkliem košo rotaļlaukumu iemēģinājām.

Tā mēs saņēmām krāsainu lentīšu virpulkociņus, ar kurām katrs var izvirpuļot telpisku Zasas saieta zīmi.

Tā mūsu saieta karogu pacēla Bitinieku ģimene.

Tā dāmas pie galdiņa vakariņas gaidīja.

Tā mēs vakara dziesmu dziedājām.

Tā mēs vakara pasaciņu kupli apmeklējām.

Sēļu vārdnīca

ZINI, KUR TU DZĪVO!

Istabiņu nosaukumiem izvēlēti labi zināmi vārdi sēliski. Skaties un mācies!

avīkšas – avenes
ašņa dziras – pelašķi
ābelnīca – ābele
bumbērnīca – bumbiere
bičuolis – bitenieks
cirkūzis – čiekurs
casnōgs – ķiploks
čērmūkša – pilādzis
dōbūls – āboliņš
grūdi – graudi
grīznis – kālis
ķiršas – ķirši
melneicas – mellenes
meiklenes – lācenes
puoss – piepe
pelenes – vērmeles
viršņi – virši
virēksne – vīgrieze
zustrenes – upenes
zemneicas – zemenes

Zagļu ziņas

SVĒTDIENAS UZVARĒTĀJI

Bērnu zaglis. Noelle Johansone un Emīls Valbahs.

Lielo zaglis. Juris Jēkabs Tomašūns un Māra Nulle.

Ģirdēts Zasā

Emīls (10): „Visi ir tā novecojuši, ka es nevienu neatpazīstu!”

☺☺☺

Saieta darba grupas Lotei svētdien svārkiem iztrūka četras pogas, bet palika piecas pogas. Viņas mamma Ilze prognozē meitai četras uzvaras *Zaglī*.

☺☺☺

Anete: „Mums ievirzē *Tūdaliņ*, *tāga-diņ* vajag lādētājus.”

Lauris: „Mums ir bērni ar akumulatoriem?”

☺☺☺
Iveta: „Kā tad tā – *Politikas ievirze* no rīta! Tad jau vēl nebūs nekādu ziņu!”
Ansis: „Tās mēs izdomāsim!”

☺☺☺

Juris: „Vilku mācībai atradu ļoti skaistu mežu aiz lopkautuves. Bērni noteikti atgriezīsies.”

☺☺☺

Meitene sūdzas, ka viņai sāp pirksts. Ansis ar kociņā iestiprināto lentīti iegriez virpuli un saka – tagad viņa esot vesela, bet dod vēl kādu padomu: „Uzlej šņabi, nolaizi un viss būs čikiniekā!”

Re, kā! Baltās kazas parādīšanās

Tas bija mans pirmais rīts Zasā. Pamodusies no skaļā un uzmācīgā lietus daudzīšanās pa šķūņa jumtu, sapratu, ka nu ir laiks celties un meklēt, kur mazgāt muti baltu un izdarīt citas labas lietas. Lieki piebilst, ka tad, kad uzzināju, ka gulēšu istā šķūnī, nedomāju, ka tas būs TIK īsts. Turp ejot, jāiet cauri barona staļļiem. Lai cik aristokrātiski tas neizklausītos, ceļš uz turieni nebūt nebija tik cēls. Ik uz soļa bija jāuzmanās, vai tik neuzkāp virsū kādam zirgābolam un jāizbauda procesu pavadošā staļļa smaciņa. Bet ne par to ir šis stāsts.

Tātad. Pamodusies savā pirmajā rītā Zasā, apāvu sandales un devos ceļā. Kad vēru vaļā lielos staļļa vārtus, jau meklēju tādu sausāku zemes taciņu, lai kājas

nesabristu galīgi slapjas, un tieši tad – tajā vienā acumirkli – sapratu, ka tur neesmu viena. Uz mani skatījās viņa – lielā baltā kaza. Sākumā domāju: pārāk branga priekš kazas! Vai tik nav zirgs? Bet tie ragi! Tad sapratu, ka nu gan man laikam rādās baltās pelītes, taču vēl jau nebija ne dancots, ne nikts, lai tās rādītos... Un tad viņa taisnā vilē devās man pretim – liela un balta. Jā, es nobijos un skrēju atpakaļ modināt vīru. Viņš cēlās un arī devās pretim kazai, kas, izrādījās nešpetns āzis. Tātad mācība numur viens – ja saietā tēma ir BALTS, nebrīnies, ka ceļā var gadīties sastapt kā lielas, tā mazus baltas radībiņas – spalvainas un ne tik spalvainas.

Tīna

Saiets sākas ar parādiem

Sākoties dančiem un nīkšanai, gāja vaļā ne vien plaša tirdzniecība, bet arī brīvpieejami labumi – pusdienu karbonādes un biezpiena sierīņi, maize un vakariņu desiņas un austiņas.

Pamanāmākais pārdevējs bija Juris Tomašūns, kas jau laikus samācījies liet alu un kvasu. Tirgoņa kase bija tukša – ne sīknaudas, ne karšu termināļa. Pat tie, kas bija gatavi sviestgaldā simtniekus, tika iekļauti parādnieku sarakstā, jo pārdevējam maiņas naudas ne kapeikas. Tā daudzi saietā dalībnieki bija spiesti sākt ballēšanos ar parādu, bet Juris rūpalā ieguldīja savus līdzekļus. Pirmos parādnieku sarakstā ierakstīja Radziņus. Monta Jakovela savukārt domāja, ka šis ir

RADZIŅI - 5EUR
LAURIS - 3EUR
JURIS + 5EUR
TOMS - 3EUR.

kafejnīcas piedāvājumu saraksts, tāpēc ļoti gribēja nopirkt tieši radziņus par pieciem eiro.

Lolita